

UZASADNIENIE

W związku z złożeniem wniosku o uzasadnienie wyroku przez obrońcę oskarżonego T. G. na podstawie art. 424 § 3 kpk ograniczono zakres uzasadnienia tylko do osoby tego oskarżonego.

Prokurator Rejonowy w Piszku oskarżył w niniejszej sprawie:

T. G. i R. K. o to, że:

1. w dniu 22 marca 2016 roku około godz. 23:40 przy ul. (...) w O., działając wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży z użyciem przemocy wobec M. N. w ten sposób, że po uprzednim przewróceniu go na ziemię zadawali mu uderzenia pięściami po głowie oraz kopali po całym ciele, a następnie przeszukali odzież pokrzywdzonego zabierając w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki A., buty marki P. oraz pieniądze w kwocie 60 złotych, mienie o łącznej wartości 310 złotych, czym działali na szkodę M. N., przy czym T. G. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu łącznie co najmniej 1 roku pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk, to jest o czyn z art. 280 § 1 kk wobec R. K. i o czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wobec T. G.;

2. w dniu 23 marca 2016 roku około godz. 1:00 przy ul. (...) w O., działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim wyważeniu drzwi do budynku gospodarczego za pomocą metalowego pręta, dostali się do jego wnętrza, skąd zabrali w celu przywłaszczenia pilę spalinową marki H., spawarkę marki B., silnik elektryczny od betoniarki, kanister metalowy o pojemności 20 litrów z zawartością około 5 litrów benzyny, kanister metalowy o pojemności 5 litrów z zawartością około 1 litra benzyny, kanister plastikowy o pojemności 5 litrów z zawartością 4 litrów benzyny, wannę metalową, bojler ocynkowany oraz siekiere, mienie o łącznej wartości 2.195,00 złotych, powodując przy tym uszkodzenie drzwi wejściowych, futryny oraz elewacji budynku wartości 2.000 złotych, czym spowodowali straty o łącznej wartości 4.195,00 zł na szkodę R. N., przy czym T. G. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu łącznie co najmniej 1 roku pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk, to jest o czyn z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk wobec R. K. i o czyn z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wobec T. G.;

a nadto T. G. o to, że:

3. w dniu 22 marca 2016 roku około godz. 20:15 w O., bezpośrednio po dokonanej z półki Dyskontu Biedronka kradzieży wódki marki (...) o pojemności 1,0 litra wartości 34,99 zł, działając w celu utrzymania się w p[osiadaniu zabranej rzeczy, użył przemocy wobec pracownika sklepu (...) poprzez odepchnięcie jej, kiedy ta próbowała uniemożliwić mu ucieczkę, czym działał na szkodę w/w oraz (...) S.A., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu łącznie co najmniej 1 roku pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 1 kk, to jest o czyn z art. 281 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk.

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, wyrokiem z dnia 24 października 2016 roku Sąd uznał R. K. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów:

a/ opisanego w punkcie 1. przyjmując, że wartość skradzionego mienia na szkodę M. N. wynosi 510 złotych, to jest czynu stanowiącego występki z art. 280 § 1 kk i za to skazał go na karę 2 lat pozbawienia wolności;

b/ opisanego w punkcie 2. stanowiącego występki z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to skazał go wymierzając na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Obie te kary jednostkowe połączył i wymierzył R. K. karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności – punkt IV. wyroku. Zobowiązał do częściowego naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami – w dotychczas nieuregulowanej części (punkt V. wyroku) oraz na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył okres tymczasowego aresztowania w sprawie i zwolnił z kosztów sądowych (punkt VI. i X. wyroku).

Wyrok w części dotyczącej oskarżonego R. K. uprawomocnił się.

W zakresie czynów zarzucanych oskarżonemu T. G., Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 marca 2016 roku w godzinach wieczornych oskarżony T. G. w towarzystwie (...), M. N. i innych osób spożywał alkohol w mieszkaniu R. K.. Towarzystwo stopniowo się „wykruszało”. Około godz. 23:40 M. N. wyszedł z mieszkania R. K. z zamiarem udania się do swojego domu. Z mieszkania wyszli za nim także R. K. i T. G.. Na ulicy (...) w O. oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu zaatakowali pokrzywdzonego. K. uderzył go w twarz, a następnie wspólnie chwytając za ręce i nogi przerzucili pokrzywdzonego przez ogrodzenie. Sami także je przeskoczyli i tam dalej go bili pięściami po głowie i kopali po całym ciele. T. G. w pewnym momencie zażądał wydania wszystkiego co posiada przy sobie oraz butów, które miał na nogach. Przeszukał mu odzież zabierając w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki A. wartości 200 złotych, pieniądze w kwocie 60 złotych oraz buty marki P. wartości 250 złotych, czyli mienie o łącznej wartości 510 złotych. Oskarżeni na widok jadącego radiowozu policyjnego uciekli z miejsca zdarzenia.

Pokrzywdzony M. N. w wyniku bicia doznał otarcia naskórka na wielu częściach ciała – głowa, twarz, nos, klatka piersiowa, brzuch, łopatka prawa, kończyny dolne oraz zasinienia okolicy oka lewego.

Ze skradzionego mienia nie odzyskano jedynie pieniędzy w kwocie 60 złotych. Buty i telefon komórkowy odnaleziono w mieszkaniu R. K. podczas przeszukania. Ujawniono także rzeczy pochodzące z innego czynu zabronionego.

(dowód: zeznania świadka M. N. k.3, 67v., 468v.-469, protokół oględzin osoby wraz z dokumentacją fotograficzną k.6-11; protokół oględzin miejsca zdarzenia wraz z dokumentacją fotograficzną k.12-16; protokół przeszukania mieszkania k.17-19; protokół oględzin rzeczy znalezionych u oskarżonego wraz z dokumentacją fotograficzną k.20-34; protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości k.37a-37av., 46a-46av.; protokół oględzin osoby oskarżonego T. G. wraz z dokumentacją fotograficzną k. 38-43; protokół oględzin R. K. wraz z dokumentacją fotograficzną k.47-52; zeznania świadków: K. D. k.58v., 357v., A. K. k.61v., 416-416v.; wyjaśnienia oskarżonego: R. K. k.71-72v., 147, 415-416, 469, częściowo wyjaśnienia T. G. k.76-77 – w zakresie bicia pokrzywdzonego, oraz w wyjaśnienia z k.137, 354v.-356; pokwitowanie k.192)

Jeszcze tej samej nocy ale już w dniu 23 marca 2016 roku około godz. 1:00 oskarżeni T. G. i R. K. postanowili dokonać włamania do garażu R. N.. W tym celu udali się na ulicę (...) w O. i tam działając wspólnie i w porozumieniu, przy użyciu metalowego pręta wyważyli drzwi do budynku gospodarczego. Po wejściu do jego wnętrza zabrali stamtąd w celu przywłaszczenia pilę spalinową marki H., spawarkę marki B., silnik elektryczny od betoniarki, kanister metalowy o pojemności 20 litrów z zawartością około 5 litrów benzyny, kanister metalowy o pojemności 5 litrów z zawartością około 1 litra benzyny, kanister plastikowy o pojemności 5 litrów z zawartością 4 litrów benzyny, wannę metalową, bojler ocynkowany oraz siekiere. Skradzione mienie pokrzywdzony wycenił na kwotę 2.195,00 złotych. Dokonując włamania oskarżeni uszkodzili drzwi wejściowe zewnętrzne, ich futrynę oraz elewację budynku przy drzwiach, powodując dodatkowe szkody o łącznej wartości 2.000 złotych. Na miejscu włamania oskarżony T. G. zgubił swój telefon komórkowy, który odnalazł pokrzywdzony i przekazał funkcjonariuszom Policji.

R. N. odzyskał ze skradzionych rzeczy przedmioty o łącznej wartości 2165 złotych - przedmioty odnaleziono w mieszkaniu R. K. podczas przeszukania przeprowadzonego w dniu 23 marca 2016 roku. Siekiere odnaleziono natomiast podczas oględzin miejsca zdarzenia i penetracji okolicznego terenu. Jest ona D. rzeczowym w sprawie. Pozostała nienaprawiona szkoda w łącznej wysokości 2.030 złotych (2.000 zł - uszkodzenia budynku oraz 30 zł nieodzyskane mienie)

(dowód: zeznania świadka-pokrzywdzonego R. N. k.88, 107v., 189v., 355v.-356v.; protokół oględzin miejsca zdarzenia wraz z dokumentacją fotograficzną k.91-103; protokół oględzin miejsca znalezienia siekiery wraz z dokumentacją

fotograficzną k. 109-112; pokwitowanie k.114; wyjaśnienia oskarżonych: R. K. k.119-120, 147, 415-415v., T. G. k.125-126, 137, 229v., 354v.-355v.; protokół zatrzymania rzeczy wraz z dokumentacją fotograficzną k.183-188)

W dniu 22 marca 2016 roku około godz. 20:15 do sklepu (...) w O. przyszedł oskarżony T. G. i R. B. z zamiarem dokonania kradzieży alkoholu. T. G. z półki sklepowej wziął butelkę wódki (...) o pojemności 1,0 litra wartości 34,99 złotych zaś B. wódkę „Finlandię”. Zauważyli, że są obserwowani przez pracowników sklepu. W tej sytuacji z zabranym alkoholem podjęli próbę ucieczki. Pierwszy ruszył B. szybko zmierzając w kierunku drzwi wyjściowych. Za nim opuszczał sklep (...). Pracownica sklepu (...) próbowała uniemożliwić mu ucieczkę (chciała zablokować automatyczne drzwi wejściowe do sklepu), wtedy, działając w celu utrzymania się w posiadaniu zabranej rzeczy, użył wobec niej przemocy poprzez odepchnięcie jej. W wyniku tego pracownica sklepu nie zdołała zatrzymać oskarżonego wynoszącego skradziony alkohol a on swobodnie opuścił sklep nie płacąc za zabrany alkohol.

(dowód: zeznania świadków: M. G. k.358-358v., A. J. k.199v.-200, 356v.-357, R. B. k.64v. – zeznania ujawniono bo świadek nie żyje vide: k.363, częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. G. k.229-229v., 354v.-355v. – co do faktu dokonania kradzieży alkoholu w sklepie (...), protokół zatrzymania rzeczy – płyty CD z zapisem monitoringu sklepowego k.318-321, protokół oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną k. 324-328)

T. G. był wielokrotnie karany sądownie. W zdecydowanej większości były to przestępstwa przeciwko mieniu. Dwa ostatnie przypadki, były to skazania:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Piszcu z dnia 10 maja 2012 roku w sprawie II K. 143/12 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2013 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności i karę tę odbywał w okresie od 18 stycznia 2014 roku do 17 stycznia 2015 roku z zaliczeniem zatrzymania w dniu 6 marca 2012 roku;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w P. z dnia 9 maja 2013 roku w sprawie VII K. 329/13 za dwa czyny z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 64 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, karę tę odbywał w okresie od 17 stycznia 2015 roku do 13 listopada 2015 roku.

Oskarżony T. G. został w tej sprawie zatrzymany do wyjaśnienia a następnie tymczasowo aresztowany. W chwili zatrzymania, czyli w dniu 23 marca 2016 roku o godz. 10:50 był nietrzeźwy. Jeszcze o godz. 13:58 stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu wynosiło 0,53 mg/l.

(dowód: protokół zatrzymania osoby k. 37-37v., protokół badania stanu trzeźwości k.37a-37av., karta karna k.448-449, odpisy wyroków k.209-214, dane z systemu (...) k.205-208)

Oskarżony T. G. ostatecznie przyznał się do popełnienia dwóch zarzucanych mu czynów – rozboju i kradzieży z włamaniem. Zaprzeczył natomiast – odnośnie czynu z punktu 3. – aby używał wobec sprzedawczynie siły fizycznej, nie odpychał jej. Potwierdził jedynie, że dokonał kradzieży alkoholu i bez przeszkód, spokojnie wyszedł ze sklepu. W złożonych wyjaśnieniach opisał okoliczności popełnienia dwóch pierwszych przestępstw, sposób pokonania zabezpieczeń i opisał skradzione rzeczy.

Stanowisko oskarżonego przynajmniej do winy oraz wskazującego, że dokonał kradzieży alkoholu w sklepie (...) w dniu 22 marca 2016 roku, znajduje potwierdzenie w reszcie materiału dowodowego. W połączeniu z tymi dowodami pozwalają na dokonanie dokładnych ustaleń faktycznych w zakresie zarzucanych oskarżonemu czynów. Fakt pokonania zabezpieczeń i dokonania włamania do opisanego w zarzucie drugim pomieszczenia oraz kradzieży wskazanego mienia nie budzi najmniejszych wątpliwości. Poza tym rzeczy pochodzące z tego przestępstwa ujawniono w mieszkaniu R. K., w którym oskarżony przebywał i w którym został zatrzymany. Także dowody – w szczególności zeznania pokrzywdzonego M. N. pozwalają na dokonanie precyzyjnych ustaleń w zakresie czynu z punktu pierwszego aktu oskarżenia. T. G. stosując najpierw przemoc (wspólnie i w porozumieniu z R. K.) poprzez przewrót na

ziemię, uderzenie pięściami po głowie i kopanie po całym ciele, zabrał następnie w celu przywłaszczenia mienie pokrzywdzonego w postaci butów, telefonu komórkowego i pieniędzy. Te ustalenia są bezsporne. Korekcje podlegała jedynie wartość zabranego mienia na szkodę M. N.. W trakcie jego zeznań składanych na rozprawie, Sąd ustalił, że skradzione buty przedstawiały wartość 250 złotych, telefon komórkowy – 200 złotych. Biorąc to pod uwagę oraz ustalenie, że pokrzywdzonemu skradziono także pieniądze w kwocie 60 złotych Sąd ustalił, że łączna wartość skradzionego na szkodę M. N. mienia wyniosła 510 złotych.

Mimo, że T. G. nie przyznał się do czynu z punktu trzeciego, to w świetle zgromadzonych dowodów - zeznań świadków A. J., M. G., zapisu z monitoringu, który potwierdza relacje świadków – fakt, iż bezpośrednio po kradzieży butelki wódki, chcąc się utrzymać w jej posiadaniu, odepchnął A. J., która w tym momencie próbowała go zatrzymać – chciała zablokować przed oskarżonym drzwi sklepu i w ten sposób uniemożliwić mu wyniesienie alkoholu – nie budzi najmniejszych wątpliwości. Co istotne samego faktu dokonania kradzieży wódki oskarżony nie kwestionuje. Sąd ma świadomość, że takie stanowisko oskarżonego – gdyby je Sąd podzielił – doprowadziłoby do konieczności uznania jego czynu za wykroczenie z art. 119 § 1 kw i wymierzenie zdecydowanie łagodniejszej kary aniżeli za występki z art. 281 kk. To taką właśnie „korzyścią” podyktowane są wyjaśnienia oskarżonego. W ocenie Sądu stanowią one jedynie odzwierciedlenie przyjętej przez oskarżonego w tym zakresie linii obrony i nie tylko nie znajdują oparcia w innych dowodach zgromadzonych w sprawie, ale pozostają z nimi w rozbieżności. Stąd też ten fragment wyjaśnień oskarżonego Sąd zdecydowanie odrzuca.

Tym samym fakt popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynów jest bezsporny i udowodniony. Poprawna jest także wskazana w akcie oskarżenia ich kwalifikacja prawna.

Sąd podziela zeznania świadków przesłuchanych w niniejszej sprawie które jako logiczne i spójne stanowią pełno wartości materiał dowodowy. Wsparte danymi z dokumentów – protokoły przeszukania, oględzin, zatrzymania rzeczy – pozwoliły Sądowi na dokonanie pewnych i niebudzących wątpliwości ustaleń faktycznych.

Opinie sporządzone przez biegłych psychiatrów i biegłego psychologa nie były przez strony kwestionowane. Ponadto są jasne logiczne i uwzględniają aktualny stan wiedzy z dziedzin, których dotyczą. Zatem stanowią wiarygodny dowód tego co zostało w nich stwierdzone.

Zeznania świadków A. B. (vide: k.104v.-105) i M. Ś. (vide: k.223v.) nie miały znaczenia dla ustaleń faktycznych w tej sprawie.

Oskarżony T. G. chcąc dokonać zaboru mienia należącego do M. N. zastosował najpierw wobec niego przemoc a następnie sam zabierał oraz zażądał wydania intersujących go przedmiotów, co pokrzywdzony uczynił. Przedmioty te zabrał w celu przywłaszczenia. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i postępując w opisany wcześniej sposób wypełnił wszystkie ustawowe znamiona występkę z art. 280 § 1 kk.

Ponadto T. G. działając umyślnie z zamiarem bezpośrednim, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń pomieszczenia gospodarczego i wejściu do środka, dokonał zaboru cudzego mienia w celu przywłaszczenia. Rzeczy te wspólnie z R. K. przenieśli do pomieszczeń należących do tego ostatniego i tam je ukryli. Pokonując zabezpieczenia dokonał uszkodzenia ponad miarę drzwi zewnętrznych prowadzących do pomieszczenia gospodarczego – praktycznie w części je łamiąc – dokonał uszkodzeń futryny i elewacji budynku. Same szkody sięgają kwoty 2.000 złotych. Stąd też mając na uwadze z jednej strony rozmiar uszkodzeń mienia i ich wartość a z drugiej wartość skradzionego mienia należało przyjąć, że zachowanie oskarżonego winno być zakwalifikowane jako występki kradzieży z włamaniem pozostający w kumulatywnym zbiegu z przestępstwem uszkodzenia mienia z art. 288 § 1 kk. Tylko taka kwalifikacja prawna odda pełną kryminalną treść zachowania oskarżonego i taką też Sąd przyjął.

Zachowanie opisane w punkcie trzecim aktu oskarżenia niewątpliwie stanowi tak zwaną kradzież rozbójniczą. Oskarżony najpierw dokonał kradzieży butelki wódki a następnie aby utrzymać się w jej posiadaniu, bezpośrednio po tym zdarzeniu, zastosował wobec pracownika sklepu przemoc polegającą na jego odepchnięciu. Gdyby nie to

zachowanie ucieczka oskarżonego nie byłaby możliwa. Podobnie jak w dwóch wcześniejszych przypadkach także i tu oskarżony działał „w celu” a zatem umyślnie z zamiarem bezpośrednim. To zachowanie wyczerpuje wszystkie ustawowe znamiona występku z art. 281 kk.

T. G. popełniając przypisane mu przestępstwa z użyciem przemocy oraz kradzieży z włamaniem działał w warunkach recydywy wielokrotnej (tzw. mutlirecydywy) określonej dyspozycją art. 64 § 2 kk. Oskarżony będąc skazany za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk przez Sąd Rejonowy w Piszcu – wyrok z dnia 10 maja 2012 roku wydany w sprawie II K. 143/12 – na karę 1 roku pozbawienia wolności po jej zarządzeniu odbywał ją w okresie od 18 stycznia 2014 roku do 17 stycznia 2015 roku z zaliczeniem zatrzymania w dniu 6 marca 2012 roku. Kara została wykonana w całości. Od chwili opuszczenia zakładu karnego nie upłynęło pięć lat i w tym okresie popełnił kolejne umyślne przestępstwa: rozboju, kradzieży z włamaniem oraz przestępstwo kradzieży rozbójniczej, czyli przestępstwo przeciwko mieniu popełnione z użyciem przemocy.

Orzekając karę za popełnione przestępstwo Sąd oparł się na dyrektywach jej wymiaru określonych w art. 53 kk, uwzględniając zarówno okoliczności łagodzące jak i okoliczności obciążające. Do tych ostatnich należy działanie z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, pod wpływem alkoholu i w celu pozyskania środków na dalszy rozrywkowy tryb życia. Oskarżony działał w sposób przemyślany, zaplanowany oraz w stosunkowo krótkim czasie po opuszczeniu zakładu karnego (koniec kary dnia 13 listopada 2015 roku) gdzie odbywał wcześniej orzeczone kary pozbawienia wolności. Dopuścił się czynów o dużej szkodliwości społecznej biorąc pod uwagę rodzaj i rozmiar naruszonych dóbr oraz wyrządzonej pokrzywdzonym krzywdy, jak również stosowaną przemoc wobec pokrzywdzonych – uderzanie pięściami po głowie, kopanie po całym ciele, popychanie.

Po stronie oskarżonego Sąd okoliczności łagodzących nie dostrzegł.

Oskarżony T. G. w chwili orzekania miał ukończone 34 lata. Był rozwiedziony. Był ojcem dwojga małoletnich dzieci, na które miał zasądzone alimenty. Był zdrowy (k.257, 354v.). Powołani w sprawie biegli lekarze psychiatry i biegły psycholog nie stwierdzili w u oskarżonego oznak choroby psychicznej a tempore criminis poczytalność oskarżonego nie była zniesiona bądź w znacznym stopniu ograniczona – vide: opinie k.266-268, 238-240.

Z uwagi na powyższe okoliczności Sąd orzekł wobec oskarżonego T. G. za popełnione przestępstwa kary pozbawienia wolności wskazane w punkcie I. orzeczenia.

Kary jednostkowe w ocenie Sądu są współmierne do zawinienia oskarżonego i spełniają wymogi prewencji ogólnej i szczególnej.

Stosując zasadę asperacji Sąd połączył te jednostkowe kary pozbawienia wolności orzekając karę łączną 5 lat pozbawienia wolności – punkt II. wyroku.

Postępowanie oskarżonego pomimo wcześniej stosowanych kar pozbawienia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jak i bezwzględnych kar pozbawienia wolności nie uległo zmianie, poprawie. Jak dotychczas nie zostały osiągnięte cele wychowawcze, jakie stawiano przed tamtymi karami. Oskarżony nadal nie próbuje chociażby zrozumieć swego nagannego postępowania. Nie wykazuje najmniejszej nawet skruchy, czy też chęci poprawy. Znaczny stopień nasilenia złej woli świadczy o realnym zagrożeniu dla porządku prawnego ze strony oskarżonego.

Zdaniem Sądu nie ma żadnej uzasadnionej prognozy, że oskarżony nie popełni kolejnego przestępstwa. Brak jest też jakichkolwiek przesłanek dla twierdzenia, iż nagle po wydaniu wyroku oskarżony diametralnie zmieni swe postępowanie i będzie zachowywał się zgodnie z prawem. Wręcz przeciwnie - wcześniej orzeczone kary, zastosowane środki probacyjne nie przyniosły w przypadku tej osoby spodziewanych efektów. Skoro, zatem nie można go już wychować pozostawiając na wolności należy go izolować, aby chronić społeczeństwo przed kolejnymi czynami zabronionymi oskarżonego. Pobyt w odosobnieniu może skłoni T. G. do przemyślenia swego dotychczasowego postępowania i w przyszłości będzie bardziej krytycznie podchodził do podejmowanych przez siebie działań oraz zda sobie sprawę, że za naruszanie prawa kara jest nieuchronna.

W ocenie Sądu kara łączna 5 lat pozbawienia wolności za przypisane oskarżonemu przestępstwa jest karą wyważoną, proporcjonalną do stopnia zawinienia i co należy podkreślić umiarkowaną. Winna ona spełnić swoją rolę zwłaszcza w zakresie jej funkcji prewencyjnej w środowisku, z którego oskarżony się wywodzi, a być może także - do czego nie doprowadziły poprzednio orzekane kary - w zakresie jej funkcji wychowawczej wobec samego oskarżonego.

Oskarżony swoim umyślnym zachowaniem wyrządził szkodę w mieniu pokrzywdzonych, dlatego też stosowanie do treści art. 46 § 1 kk należało go zobowiązać do naprawienia szkód. Biorąc pod uwagę ustalenia w sprawie wartość skradzionego i nieodzyskanego mienia oraz wysokość uszkodzonego mienia wyniosła: 60 złotych na rzecz M. N. i 2.030 złotych na rzecz R. N.. Oskarżony współdziałał z R. K. stąd też powyższe szkody każdy z nich jest zobowiązany naprawić w jednej drugiej części, czyli odpowiednio w wysokości 30 złotych i 1015 złotych – punkt V. wyroku. Niewątpliwie orzeczenie tej treści będzie miało walor wychowawczy wobec oskarżonego uzmysławiając mu nieopłacalność takich zachowań.

W toku postępowania oskarżony był zatrzymany w dniu 23 marca 2016 roku o godz. 10:50 i od tego momentu jest tymczasowo aresztowany w sprawie, dlatego też ten okres stosownie do treści art. 63 § 1 i 5 kk podlegał zaliczeniu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności – punkt VI. podpunkt a/ wyroku.

O dowodach rzeczowych Sąd orzekł jak w punkcie VII. wyroku uznając zbędność tych przedmiotów dla postępowania karnego.

Oskarżonego reprezentował obrońca z urzędu stąd też z uwagi na złożony wniosek i oświadczenie, Sąd przyznał adw. T. K. opłatę – stosownie do wskazanych w punkcie IX. wyroku przepisów – uwzględniając złożoność sprawy, ilość terminów rozpraw oraz nakład pracy włożony w przygotowanie do prowadzenia obrony.

O kosztach postępowania i opłacie sądowej Sąd orzekł w myśl powołanych w sentencji wyroku przepisów uznając, że ich poniesienie przez oskarżonego - z racji braku majątku i dochodów - będzie zbyt uciążliwe a wręcz niemożliwe.

ZARZĄDZENIE

1. (...);

2. (...):

- (...),

- (...);

3. (...)

P., dnia (...)